

KALNIČKA VINARSKA ZADRUGA

Peklić Ivan
Matije Gupca 42
HR-48 000 Križevci
ivan.peklic@kc.t-com.hr

U ovom članku autor nastoji obraditi povijest Kalničke vinarske zadruge od njezinog osnutka 1936. godine do njezinog pripojenja Poljoprivrednoj zadruzi Kalnik 1959. godine.

U članku se spominju glavne osobe koje su sudjelovale u radu ove Zadruga, a to je prije svega Upravni odbor koji je rukovodio radom Zadruga. U radu je prikazan također i razvitak djelatnosti u smislu sve veće proizvodnje vina. Također je prikazana povijest gradnje podruma na Kalniku, kao i nabava opreme potrebne za proizvodnju vina. Zadruga se bavila i ugostiteljskom djelatnošću te je imala ugostiteljske objekte u Križevcima, Bjelovaru, Koprivnici, Žabnu i na Kalniku. Zadruga je imala veliko značenje za kalnički kraj jer u ovom kraju nije bilo nikakve industrije. Bila je nosilac poljoprivrednog razvoja ovoga kraja, te je stoga njezin značaj to veći. Zadruga je osnovana 15. XI.1936., a prvi je predsjednik bio Valent Denžić. Zadruga je okupila i vinogradare okolnih sela: Šoprona, Kalničkog Potoka, Borja, Obreža, Popoveca, Vojnovca, Hižanovca, Kamešnice, Dedine. Četrdesetih godina 20. stoljeća Zadruga gradi podrum i nabavlja opremu. Nakon Drugog svjetskog rata Zadruga se obnavlja i još više nastavlja sa svojim razvojem do 1959. kada je pripojena Poljoprivrednoj zadruzi Kalnik.

Ključne riječi: Kalnička vinarska zadruga, Kalnik, vinogradarstvo, ugostiteljska djelatnost

Kalnička zadruga djelovala je u različitim političkim sistemima. Prema ustavu iz 1931. tadašnja Kraljevina Jugoslavija bila je podijeljena na devet banovina. Kalnik je spadao u Savsku banovinu, te je tako i u vrijeme osnivanja tražila pomoć i kredite od Savske banovine, dok je Ministarstvo bilo u Beogradu te stoga i nije bilo nekakve velike komunikacije. Sporazumom Cvetković –Maček stvorena je Banovina Hrvatska i u tom razdoblju su napravljene i najveće investicije za Zadrugu, gradnja podruma i nabava opreme. Za vrijeme Drugog svjetskog rata Zadruga zapravo i nije prestala raditi, iako je nakon 1943., kada su upadi partizana sve češći njezin rad sve slabiji. Rad zadruge počinje s velikim elanom i poletom u novoj državi SFRJ. U Državnom arhivu u Bjelovaru postoji kompletna arhiva ove Zadruga. Postoji 18 knjiga, Uruđbeni zapisnici i dr. tu je još i oko 10 kutija, na temelju čega je nastao ovaj rad.

Rascjepkano, individualno vinogradarenje, slaba upućenost kalničkih vinogradara u suvremenu tehniku u vinogradarstvu, davalo je malo dobroga vina, iako su već od ranije postojale mnoge evropske sorte na Kalniku. Ovakva situacija je natjerala Kalničane da udare temelje združnom vinogradarstvu.¹

Kalnička zadruga osnovana je 1936. godine, a s radom je započela sljedeće godine. Članovi osnivači (15. XI.1936.) bili su Odoran Imbro, Radiček Pavao, Odoran Martin, Bos Valek, Pugar Stjepan, Đogaš Mato, Katana Ignac, Bos Marko, Bos Antun, Denžić Valent, Črček Stjepan, Lukačić Lovro, Fagnjen Janko, Fagnjen Franjo, Golubić

¹Zidarić, Vj. Kalničko vinogradarstvo i kalnička vinarska zadruga, Voćnjak, Vrt i Vinograd, II/1942. br.9 str 112-113.

Jakob, Vitolović Viktor, Katana Đuro, Mokošek Ivan. Ovo je potvrdio sud u Bjelovaru 14. I. 1937.

Prva skupština održana je 15. XI. 1936. gdje je za predsjednika skupštine predložen Denžić Vilim. Za tajnika je imenovan Fagnjen Janko, a za ovjerovitelje zapisnika Mokošek Ivan i Đogaš Mato. Već na sljedećem sastanku 11. I. 1937. odlučeno je da se vino pohrani u župnikov podrum, jasno, uz dopuštenje župnika.³ Na sjednici upravnog odbora 8. travnja donijeta je odluka da se Zadruga učlani u Hrvatsko gospodarsko društvo, tj. preko Gospodarskog društva u Vinski savez.⁴ Župnik dr. Teodor Gruber dao je 19. XI. 1937. 400 hvati zemljišta za gradnju vinskog podruma. Zadruga se zahvalila župniku: "Zadruga smatra svojom časnom i kršćanskom dužnošću da visokom naslovu i velečasnom Gruberu izrazi svoju najiskreniju zahvalnost za tu plemenitu i kršćansku gestu, koja će ostati trajni vječni spomenik"⁵ Krajem 1937. 12. XII održana je sjednica vinogradarske Zadruge gdje su podnijeta izvješća. Na prijedlog Kraljevske banske uprave Savske banovine, Poljoprivredno odjeljenje, odobrilo je da Štedionica isplati predujam Kalničkoj vinogradarskoj zadruzi u svrhu isplate predujma vinogradarima koji su Zadruzi predali vino. Zadruga mora vratiti novac do kraja 1938. Banska uprava plaćat će štedionici kamate. Kontrolu nad poslovanjem Zadruge vodit će ing. Viktor Vitolović, profesor Srednje poljoprivredne škole u Križevcima.

Ovaj kredit je potvrđen dopisom od 5. II. 1938. poslan Zadruzi. Sedme veljače Kalnička zadruga šalje zahvalu Nadbiskupskom duhovnom stolu za zemljište. U veljači 1938. uputila je Vinogradarska zadruga Ministarstvu poljoprivrede u Beograd dopis u kojim ga moli za pomoć u izgradnji podruma, za nacрте podruma i za eventualni kredit. No, ono što je interesantno, iz tog dopisa doznajemo da su u prvoj godini uspjeli proizvesti uglavnom otkupom od vinogradara 62 hl vina u 1936. godini, a da su 1937. proizveli 250 hl vina. Žale da uslijed pomanjkanja bačava nisu od svih zadrugara mogli otkupiti vino ni grožđe. Također ističu da su uspjeli nabaviti pumpu i kotao za pečenje rakije koju također proizvode.⁶ U ožujku je Gospodarski savez Savske banovine tražio podatke od Zadruge, broj članova, broj čokota, broj zadrugara, koliko je proizvedeno vina i dr. Zadruga je tražila izmjenu nekoliko članaka pravilnika, što im je dopušteno. Savez hrvatskih vinogradara je pozvao Zadruhu na izložbu vina koja se održavala u Križevcima 24., 25., 26., rujna 1938 u Križevcima. Savez im je besplatno ponudio izložbeni prostor.

Godine 1939. naručena je preša od Schunker firme, usput se traži oslobođenje poreza. U prosincu 1939. održana je izvanredna sjednica zadrugara. Interesantno je kako se naglašava da je Zadruga učinila mnogo korisnog za ovaj kraj, da se vrše tečajevi, naglašava se da se povećava otkup grožđa i zadrugara. Tako imamo podatke za 1937. kada je od 34 zadrugara otkupljeno 32.379 kg grožđa, a 1938. je od 52 zadrugara otkupljeno 61.541 kg grožđa. Zbog toga se ističe nužnost gradnje vinskog podruma.

Godina 1940. bila je iznimno dinamična za Kalničku zadrugu. Te godine su nabavili prešu.

³ DABJ FOND.159. kutija 24.

⁴ DABJ FOND.159. kutija 24.

⁵ DABJ FOND.159. kutija 24.

⁶ DABJ FOND.159. kutija 24.

slika1.Preša nabavljena 1940.

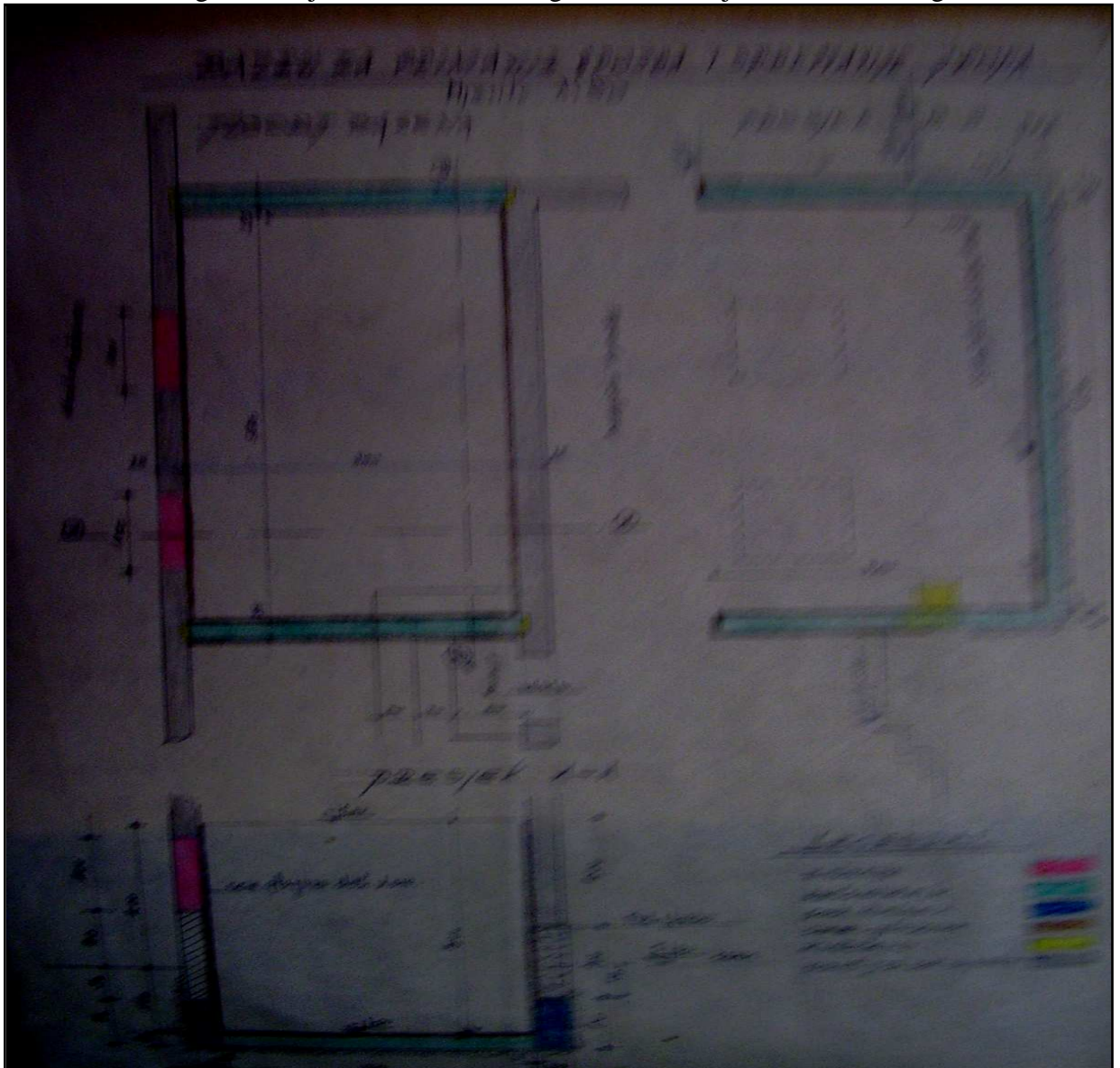
Ali je započela i gradnja podruma koja je te godine i završena. Naručena je hidraulična preša i ručna pumpa. Vrlo je zanimljivo kako je priređena proslava postavljanja kamena temeljca. Kuhalo se u kuhinji župnog dvora, goste su dvorile žene, a vino su nosila dvojica zadrugara.⁷ Kamen temeljac postavljen je 14. srpnja 1940. Iz jednog dopisa se vidi kako je Zadruga mnogo učinila za ovaj kraj. Otkupljuje vino, proizvodi rakiju, po povoljnim cijenama nabavlja sumpor i galicu, što je u mnogome unaprijedilo vinogradarstvo ovoga kraja. U dokumentu se još navodi da će podrum služiti na dobrobit svih budućih pokoljenja. Za gradnju podruma bilo je potrebno 25 vagona cementa odnosno 10 tona, zbog toga je Kalnička vinogradarska zadruga uputila zamolbu Bansknoj vladi Hrvatske Odjelu za seljačko gospodarstvo da je oslobode trošarine na cement.⁸ Tijekom gradnje podruma(21. kolovoza) poslano je pismo poduzeću Gimpex da pošalje inženjera koji će montirati već ranije kupljenu hidrauličnu prešu. Također je sačuvana jedna ponuda staklarske radnje (Stjepan Stipića) iz Križevaca, gdje se vidi da je bilo ostakljeno 76m² prostora, a predračun za ostakljivanje napravljen je dana 26. studena 1940. Kalnička zadruga poslala je dopis Bansknoj vladi, Odjelu za seljačko gospodarstvo u kojem iznosi probleme oko gradnje podruma, ističe da su mnogi zadrugari do sada dali besplatnu radnu snagu, da je ovaj kraj siromašan i da nemaju novaca. stoga Zadruga moli Bansku vladu kredit od 159 000 dinara za dovršenje podruma. Također imamo dokumente o nabavi stolarije od Josipa Golda, zatim ponudu Gradske ciglane i ponudu Julija Deutscha za željezo.⁹

⁷ DABJ FOND.159. kutija 21.

⁸ DABJ FOND.159. kutija 21

⁹ DABJ FOND.159. kutija 21

Početak 1941. godine definitivno je potpisan ugovor između Župe Kalnik i Zadruga gdje se vidi da je Župa zadruzi poklonila 400 hvata zemljišta (pašnjaka) za izgradnju podruma. U ugovoru piše da se zemljište mora upotrijebiti samo za tu svrhu. Također se navodi da su navedeno zemljište uknjižili na Zadrugu. Sve ovo potvrđeno je na Kotarskom sudu u Križevcima 9. rujna 1941. U srpnju 1941. Zadrugu je posjetila inspekcija iz Saveza zadrugara Gospodarske sloge, ing. Kohouta. U Zadruzi je utvrđen manjak od 23 000 kruna. Nakon ponovnog pregleda od 27. srpnja 1941. u prisustvu predsjednika Denžića i podrumara Odoran Ive, utvrđeno je da je došlo do greške u knjiženju, pa je tako zaboravljeno bilo proknjižiti nabavu galice, vagu i neke druge stvari. Za 1941. godinu sačuvan je izvještaj o prometu Zadruga. Te godine berba je počela nešto kasnije i trajala je od 14. do 20. listopada. Ističe se da bi bilo dobro napraviti plan berbe kako bi količine grožđa koje se donose u Zadrugu bile ravnomjerne. U toku ove godine

slika2. Nacrt podruma

zadugari su donijeli u Zadrugu 36 223 kilograma grožđa jačine od 12,8 do 17 % odnosno prosječno 14,8% . U Zadrugu je uneseno 5.363 kilograma šećera. Od ove količine se je dobilo 25650 litra vina i 359 litara rakije. Vino je bilo u prosjeku jačine 8,8 %. Dobre je kvalitete dobrog ukusa i boje. Jačina rakije bila je 45 do 50%. alkohola. Nakon

pretakanja u svibnju 1942, bilo je 22 277 litara vina, 35 litara rakije komovice i 27. litara rakije droždenke. Poduzeću Komad iz Zagreba je u ovom mjesecu prodano 54 hl vina. Naravno tijekom Drugog svjetskog rata rad Zadruga bio je vrlo otežan. Tako postoji samo potvrda suda u Bjelovaru od 25. V. 1943. da je održana Glavna skupština za 1940., 1941., 1942., Iz ovoga razdoblja sačuvano je jedno pismo iz 1942. u Savezu zadruga Gospodarske komore i da je poslan jedan zapisnik iz 1943. u Ministarstvo.¹⁰ Milan Urbani ovako je te 1943. godine opisao ljepote kalničkog gorja.

„Gotovo sva sjeverna strana Kalničke gore zaraštena je šumom, koja je poznata po bogatim lovovima. Na južnoj strmijoj strani po njenim izdancima i rebrima, koja se spuštaju u križevačku ravnicu, redaju se brojni vinogradi. Kalničani su baš kao i Zagorci vezani na vinograde, pogotovo u strmim i laporastim položajima u kojima se ne može uspješno gojiti druga biljka osim loze. Kalničan se takoreći rodio u vinogradu, pa je dobar dio svojega života proveo u maloj klieti. Tu je on proveo najljepše časove svojega mučnoga života. Nije dakle čudo da su gotovo svi narodni i obiteljski običaji, prigodne slave i veselice vezane na vinograde klijeti i vino.“¹¹

Naravno poslije oslobođenja dolazi do obnove rada Zadruga. Ministarstvo poljoprivrede je već 13. IV. 1945. poslalo Upitnik o Zadruzi. U Upitniku se traži: kolika je visina udjela Zadruga, koliki je iznos uplaćenih udjela, traži se broj zadrugara, koliko se vina dobiva, koliki je kapacitet podruma, koliki je kapacitet posuđa, da li i koliko zadrugari imaju vinograda. Ove podatke saznajemo iz jednog drugog dokumenta, a to je odgovor Statističkom zavodu Hrvatske od 31. XII. 1945.

Zadruga posjeduje imovinu: hidrauličnu prešu, bačve, namještaj, ima svoj dom, svoj podrum, nedostaje joj stručnjaka. Iz Upitnika se vidi da je Zadruga radila za vrijeme rata. Tajnik je bio Črček Stjepan koji nema odgovarajuću stručnu spremu, ali pohađa tečaj.¹² Godine 1946. dodijeljeno Zadruzi je zemljište od jednog jutra i 26 hvati.¹³

Okružni sud u Bjelovaru izdao je rješenje 8. travnja 1947. kojim se dozvoljava kalničkoj zadruzi da otvori gostionu u Križevcima u Markovićevoj ulici 55.¹⁴ Odlukom Kotarskog Narodnog odbora Križevci Kalnička zadruga je upisana u zadružni registar.¹⁵ Na kraju 1947. godine donijet je plan za 1948. godinu. Predviđen je otkup grožđa, prerada grožđa u vino i rakiju te prodaja istoga. Iz plana se vidi da je od ukupno 360 obitelji njih 155 bavilo proizvodnjom vina koje prodaje Zadruzi. Prema planu za 1948. trebalo je obuhvatiti još 56 obitelji.

Godine 1948. izvršena je velika kupnja potrebnog posuđa i namještaja. Sklopljen je ugovor između Lampeh Josipa i Kalničke zadruga. Nabavljena je sljedeća oprema: stalaže, zidni sat, vaga, ventilator, zastor, stakleni pult, stolovi, stolice, posuda za pranje čaša i boca, pipa za vino, ljestve, demižoni, boce i čaše. Ukupna vrijednost 92.576. dinara. Kotarski komitet Narodnog odbora Križevci izvršio je popis vina u Zadruzi 2. lipnja 1948. Ukupno je bilo 14.800 litara vina, ali je interesantno da je vino bilo vlasništvo državnog poduzeća Vinalko. Za 1949. godinu nemamo nikakvih podataka, osim da je zabranjeno kupovati od onih koji nisu članovi Zadruga.

Točno 1. siječnja 1950. Zadruga je imala još 47577 litara vina. No već u siječnju 1950. izvršen je popis vina, od strane kotarskog NOO ali je zaključeno da se mora ostaviti dio

¹⁰ DABJ FOND.159. kutija 21

¹¹ Milan Urbani. Kalničko vinogorje, Gospodarstvo, III/1943. br 14 str.6. br 19.

¹² DABJ FOND.159. kutija 24.

¹³ DABJ FOND.159. kutija 21.

¹⁴ DABJ FOND.159. kutija 22.

¹⁵ DABJ FOND.159. kutija 24.

vina kućanstvima jer je bila tuča i ljudi su siromašni. Zadruga je i ove godine morala izvršiti registraciju a članovi Upravnog odbora su bili Car Filip, Grbus Martin, Nemeč Marko,¹⁶

U 1950. imamo dokument o premještanju nekih djelatnika u zadruzi, tako je premješten Denžić Vilim za podrumara. No, ono što je važnije iz tog dokumenta saznajemo da je zadruga proizvodila 8 vagona vina i 22 hl rakije.

Kotarski Narodni odbor Križevci potvrdio je zapisnik s Glavne skupštine Zadruge. Dana 18. studenog 1950 zadrugar dr. Ivo Pomper predao je zadruzi na uživanje zemljište od 8 jutara i 950 četvornih metara.

Za godinu 1951. postoji podatak da poslovođa u točioni broj 2 traži da mu se više ne naručuje mineralna voda jer je ne može prodati. Prem iskazima u to doba se pio špricer sa tzv. soda-vodom. Iz 1951. godine sačuvan je poziv za Glavnu skupštinu, no zapisnik te skupštine je očigledno izgubljen

Zavod za Voćarstvo i vinogradarstvo je 2. travnja.1952. izvršio analizu vina od mogućih 85 bodova vino je dobilo 71 bod. Jačina vina bila je 10.12 vol %.

U travnju 1952 otvorena je gostiona Kalničke vinogradarske zadruge u Ulici Ive Lole Ribara 11. Ovu odluku je potvrdio Narodni odbor 4. studena 1952.

Iz 1952. godine također posjedujemo svjedodžbu o vinu kao i ugovor između Zadruge Matija Gubec iz Križevaca i Kalničke zadruge o prodaji vina.

Interesantno da iz ove godine imamo popis svih zadrugara. Donosim ih u cijelosti jer to je očigledno bio popis svih iz tog doba.¹⁷

¹⁶ DABJ FOND.159. kutija 22

¹⁷ DABJ FOND.159. kutija 22

Jurmanović Franjo
Denžić Valent
Radiček Andrija
Bos Vladimir
Denžić Vilim
Fagnjen Stjepan
Fagnjen Ivan
Jembrek Rudolf
Radiček Ivan
Nemec Marko
Katana Marko
Katana Mato
Hiršel Miroslav
Pomper Ivo
Katana Valek
Žibrin Mato
Martinčić Stjepan
Đurin Pavel
Matijašić Marko
Blašković Valent

Kralj Petar
Čuklić Valent
Renjak Mato
Habuš Blaž
Mokošek Ivo
Jež Lacko
Marković Đuro
Žibrin Valent
Pavko Rudolf
Jendrek Franjo
Radiček Đuro
Radić Valent
Holek? Stjepan
Črček Stjepan
Kovačić Luka
Nemec Slavko
Nemec Valent
Videković Andro
Nemčić Franjo
Črček Stjepan

Remenar Ljudevit
Kvaken Valent
Bos Franjo
Kralj Petar
Remenar Lovro
Nemčić Dragutin
Denžić Andro
Blašković Jakob
Renjak Pavel
Katana Mara
Jendrek Milan
Denžić Vilim
Đurec Đuro
Pavko Josip
Ramenar Vlado
Skočec Milan
Jež Franjo
Radiček Đuro
Žibrin Mato

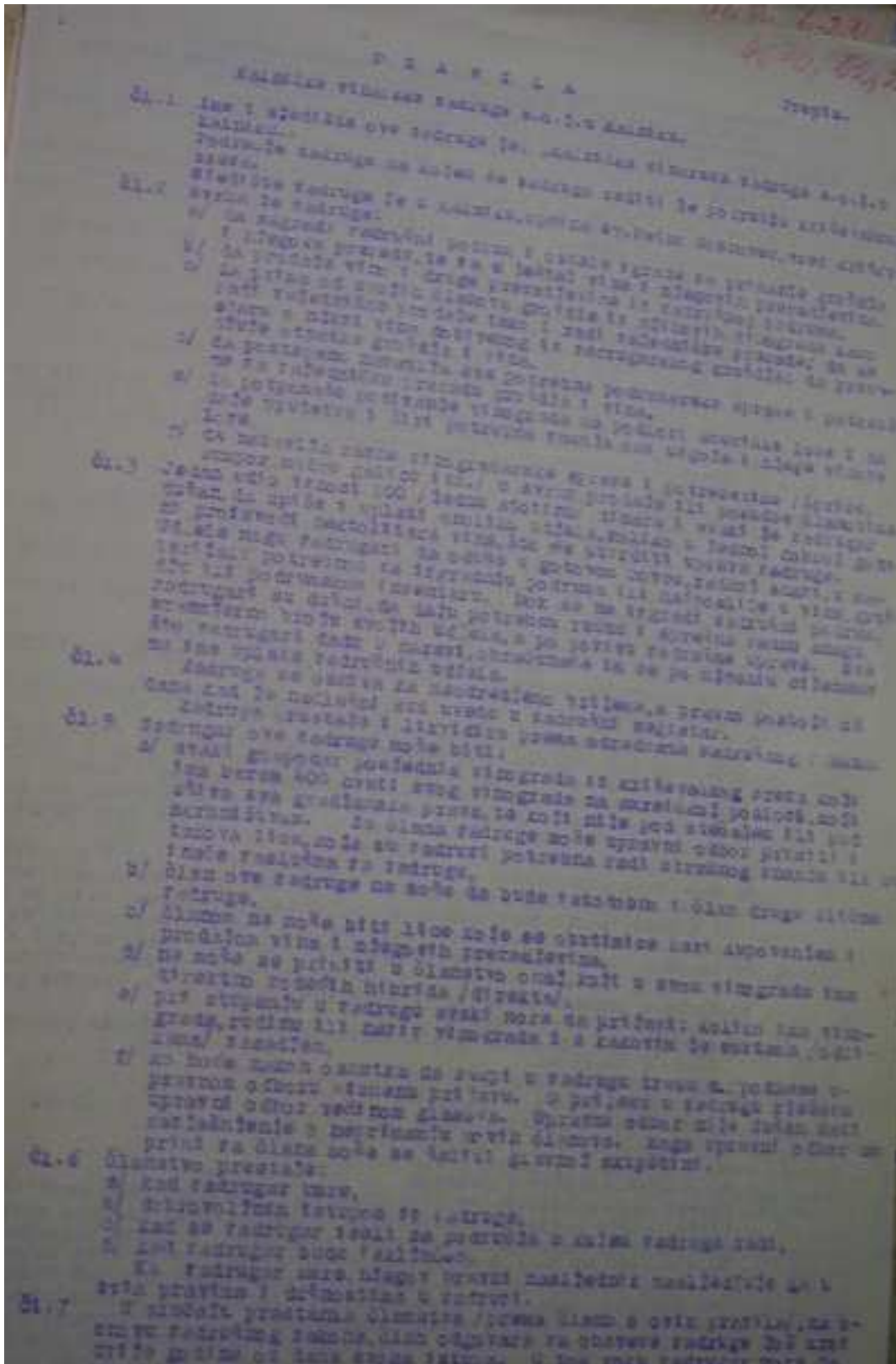
Narodni odbor Kotara Križevci Uprava prihoda donio je odluku da Zadruga plaća porez onda kada proda vino, odono u času realizacije.

Ove 1953. zatvorena je gostiona u Bjelovaru, a izrečena je i kazna Radiček Andriji jer su postojali manjkovi. Okrivljeni je morao platiti manjkove koji su nastali u gostionici u Bjelovaru. N glavnoj skupštini izabrani su novi članovi upravnog odbora. Brišu se sljedeći članovi, dosadašnji članovi, upravnog odbora: Fagnjen Jankov, Radić Stjepan, Kralj Petar, Žibrin. Mato, upisuju se i potpredsjednik Katana Vilim, tajnik Grbus Martin, Hrlec Stjepan Pugar Luka, Katana Ljudevit Nežak Janko, Koračić Ivan i Štubelj Đuro, kao članovi odbora. Pravo potpis za Zadrugu imaju Denžić Vilim, predsjednik, Grbus Martin, tajnik i Katana Vilim zamjenik predsjednika.

Početakom 1954. godine ponovno je izvršena registracija Zadruga, gdje se navode osnovni podaci o Zadruzi. Ove godine održana je Prva jugoslavenska izložba vina. Priredivači izložbe iz Ljubljane tražili su u veljači od Zadruga da im pošalje svoje slike za izradu Kataloga za izložbu. Zadružno trgovačko poduzeće Vino iz Zagreba također je obavijestila Zadrugu da se od 24. IV do 2.V. 1954. održava izložba vina u Ljubljani. Na izložbi će bit stručna predavanja, degustacija vina, ocjenjivanje vina, vršit će se izleti u vinogradarske krajeve.

U ožujku 1954. izabran je novi predsjednik Denžić Valent, tajnik je Fagnjen Janko, ostali članovi Upravnog odbora su Radić Stjepan, Kralj Petar, Žibrin Mato, Faltak Ivan, Jendrek Ivan. Zadruga je primila dopis Glavnog Saveza poljoprivrednih zadruga NRH. Zadruga je podnijela molbu Narodnoj banci za kredit.

Zadruga je imala svoja pr.vila koja su nekoliko puta obnavljana. Prva pravila su donijeta 1936. druga 1942. a na slici donosim pravila iz 1954.

slika 3. DABJ fond 159.Kutija 23. Pravila zadruge iz 1954.

Dana 7. srpnja 1954. napravljen je pregled protupožarne zaštite u Zadruzi. Ponovna registracija zadruge izvršena je početkom 1955. godine. Zadruga je ove 1955. godine otvorila točionicu vina u Koprivnici. Također je otvorila točionu u Žabnu. U travnju 1955. Okružni

sud u Bjelovaru oslobodio je Zadrugu optužbe koju je podnio Grad Bjelovar glede produljivanja ugovora za najam. U svibnju je bila i kontrola u Zadruzi, no nije našla nekih većih pogrešaka u poslovanju Zadruga. Sredinom 1955. Zadruga je u Bjelovaru upisana u registar.

Sljedeće godine Zadruga je nastavila sa širenjem svojih ugostiteljskih objekata. Tako je 16.III.1956. Narodni odbor Koprivnice donio odluku da se slobodno osnuje gostionica u Koprivnici. Također je zatraženo dopuštenje da se otvori gostionica u Bjelovaru, ali to nije odobreno. Gostionica je iz tih razloga otvorena u kući poslovođe u Bjelovaru.. Članovi Upravnog odbora u 1956. godini bili su: Fagnjen Stjepan, Štubelj Valent, Hrg Franjo, Radiček Valent, Kralj Stjepan, Radiček Viktor, Bos Dragutin. Upravni odbor je podnio izvješće zadrugarima: Zbog suše nije se povećao broj zadrugara, a neki nisu mogli predati grožđe jer ga nisu ni imali, Zadruga je otkupila 116 306 kg grožđa od čega je proizvedeno 88 275 litara vina. Iznosi se problem da još imaju starih zaliha vina, također su otkupili trop od zadrugara i novom metodom pekli rakiju. Zadruga uzima kredit kako bi mogla plaćati zadrugarima. Gostionica u Žabnu dobro radi, dok gostionica u Kalniku slabije posluje. U Križevcima ima problema jer poslovođa u vino lijeva vodu. Potrebno je nabaviti galicu i sumpor. Upravni odbor je izvijestio zadrugare da se spremaju modernizirati podrum, pozvani su stručnjaci za gradnju cisterni. Također planiraju nabaviti električnu muljaču, kad dobiju električnu energiju. Sljedeći problem je nadoplate za grožđe jer jedna polovica ide u investicioni fond, jedna četvrtina de u općinu, a samo jedna četvrtina ostaje zadruzi. Na kraju je rečeno da zadruga ostvarila dobit u protekloj 1955.godini.¹⁸ Dopušteno je Zadruzi da otvori gostionicu na Nemčićevom trgu br.5. u kući Govedić Vinka i dozvoljena im je prodaja vina u količinama većima od dvije litre. Točiona se zove Kalnički podrum. U studenom 1956. je ipak dozvoljeno otvaranje lokala u Bjelovaru. Nadzorni odbor je podnio izvješće u kojem se ističe da nije našao nikakvih nepravilnosti u radu Zadruga. Zadruga je podigla te godine i kredit.

„1) Narodni odbor općine Orehovec preuzima i daje jamstvo Narodnoj banci FNRJ-filijali Križevci za investicioni kredit Kalničkoj vinogradarskoj i voćarskoj zadruzi Kalnik sa sjedištem u Kalniku na iznos od Din 3,188.500 (slovima: tri miliona sto-osamdeset i osam hiljada i petstotina dinara), sa pripadajućim kamatama i eventualnim troškovima, a čiji rok vraćanja će biti utvrđen ugovor o kreditu između Narodne banke FNRJ, kao zajmodavca i zajmoprimca (Kalničke vinogradarske i voćarske zadruga Kalnik).¹⁹ Iz jednog zapisnika od 14. siječnja 1957. saznajemo da Upravni odbor ima 11 članova, te da su oni tijekom 1956 održali 14 sjednica. Izvršni savjet ima 35 članova ali se nisu ni jedanput sastali tijekom prošle godine. Zadrugari su se pak sastali prije berbe grožđa. Zadruga ima ukupno 14 zaposlenih i to na Kalniku 3 službenika i jednog u točioni. U Križevcima ima dva radnika, u Bjelovaru 4 radnika, u Koprivnici tri, a u Žabnu jednog.

Skupština zadrugara održana je 24. veljače 1957. Uz običajni dnevni red diskutirano je da treba smijeniti radnika u točioni u Križevcima. Zaključeno je da će se i dalje peći rakija. Dana 25. IV.1957. zabranjen je rad gostione u Bjelovaru, ali je i uskoro opet odobren.

Promijenjen je i Upravni odbor Zadruga. Iz odbora su izašli: Denžić Valent, Grbus Martin, Jendrek Ivan, Pugar Luka, Katana Ljudevit, Nežak Janko, Kovačić Ivan, i Štubelj Đuro, a novi članovi su: Nemeč Dragutin, Šaban Ivan, Radiček Đuro, Radiček Ivan, Kralj Martin, Blašković Valent, Hrlec Stjepan i Marković Đuro.

Godišnja skupština Kalničke vinogradarske zadruga održan je 26. veljače 1958.

Osim uobičajnih izvještaja zaključeno je da se uzme kredit za nove investicije. Izabran je Upravni odbor, Savjet zadrugara, Kandidaciona komisija.

¹⁸ DABJ FOND.159. kutija 24.

¹⁹ Službeni vjesnik kotara Križevci br.31.1956

Donijet je konačni zaključak o umirovljenu Denžić Valenta prvog i najzaslužnijeg predsjednika Zadruga. Održa je Glavna skupština dana 10. VI. 1959.godine i donijeta odluka da se Kalnička vinogradska zadruga ukine i pripoji Poljoprivrednoj zadruzi Kalnik.²⁰

Možemo reći da je Kalnička vinarska zadruga umogome zaslužna za razvitak ovoga kraja. Nažalost ona je bila jedina koja je organizirala bilo kakvu poljoprivrednu proizvodnju te nije uspjela spriječiti odlazak stanovništva iz ovoga kraja. No taj bi odlazak bio daleko veći da ove zadruge nije bilo što se vidi i iz popisa stanovništva jer kada se Zadruga ugasila depopulacija je bila još veća. (vidi tablicu)²¹

Godina popisa	Broj stanovnika
1931.	2738
1948.	2696
1953.	2695
1961.	2698
1971	2458
1981.	2200
1991.	1929
2001.	1611

Današnji izgled zadruga

²⁰ DABJ FOND.159. kutija 24.

²¹ Matica, Mladen, Kretanje broja stanovnika općine Kalnik(1857.-2001.), Cris, V/2003., br.1.str.46-55.